

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De quibusdam quæ faciunt fidem co[m]mendabilem. Cap. XXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

cōfidat. Mat. 14. Modicæ fidei, quare dubitasti: Eiusdē 16. Qui cogitatis inter vos modicæ fidei: Quarto, vt homo ad longā credentiā bona sua Deo tradat. Magni enim principes longā credentiā requirunt. Esaię 25. Qui crediderit, nō festinet. Et Pro 20. Hereditas ad quā festinatur in principio, in nouissimo benedictione carebit. Et eccl. 20. Hodie fueratur quis, & cras perit, & odibilis est homo huiusmodi. Quinto, in hoc vt cū homo aliquid petit à Deo, & non statim accipit, nō propter hoc proposito desinat. Mat. 15. Dictū est mulieri orationi instanti, mulier magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Ad impetrandum multum valet fidei magnitudo. Aug. super Ioannem: Quamuis vas fidei attulerit quis ad fontem, tantum implet. Et Beatus super Cantu. Magna siquidem fides magna meretur.

De fide explicita, & fide implicita.

Consequenter dicendum est de illa diuersitate fidei, quæ fides explicita & implicita. De qua breuiter notandum, quod prælati debent habere fidem explicitam de omnibus credentibus. Ad eos enim pertinet illud 1. Per. 3. Paratis semper ad factis factum, nō omni posceti vos rationē de ea quæ in vobis est fide & simpliciter. Simples verò debet habere fidē explicitā de aliquo articulo & de omnibus implicitam: vt scilicet credat verum esse omne quod credit ecclesia, ita quod in nullo ei cōtradicat in particulari.

De quibusdam que faciunt fidem cōmendabilem. CAP. XXX.

¶ In summa notandū est, quod sex sunt que faciunt ad hoc quod fides sit cōmendabilis. Primum est, simplicitas. In his enim que faciunt sunt qui ambulant simpliciter, ambulant cōfidenter. Pro. 10. Ambulauerunt argumēta vbi fides queritur: nō enim recipienda sunt argumēta fidei cōtraria. In his que fidei sunt, peccatoribus cōtrahitur nō dialecticis: iuxta verbū eiusdē Amb. Beati in li. de Cōfessione: Intellectus, inquit, si figurata fidei tēret irrupe, reputatur explorator, scrutator malefactoris. Ad fidei simplicitatē monemur. Eccl. 40. Si altare lapideū feceris mihi, non edificabis illud de lapidibus: si. n. leuaueris cultū tuū sup. eo, polluetur. Acumen ingenij quod per cultū intelligitur, super altare fidei leuandū nō est, vt ingenij nostrū in his que fidei sūt, auctoritati sacre scripturæ preferam. Secundū est viuacitas. Tertium magnitudo: de qua dicitur. Cū est prius. Quartū, est feruor. Mat. 17. Si habueritis fidē granū sinapis, dicetis mōti huic, Trāsi hinc, & transibit, & nō impossibile erit vobis. Gl. Fidē perfectā grano sinapis cōparat, quæ sit in facie humilis, & in pectore feruens, vilis videntibus nec vllarum virium apparens, sed præsturis tria quod intus

ber ostēdit. Quintū est integritas, vt omnes Articuli credatur ex
 plicitē, vel implicitē, de quibus habitū est prius. Sextū est stabi-
 litas, q̄ nō facile relinquat fidem suā. Tob. 1. Vitam illā expecta-
 mus, quā De⁹ daturus est his, qui fidē suā nūquā mutāt ab illo.
 Vnde valde reprehēribiles sunt illi, qui videntes aliquē hēreticū
 vel magnę abstinentiæ, vel libenter dantē eleemosynas, credunt
 propter hoc eum esse sanæ fidei, & dimittunt fidem suam in qua
 rādū vixerūt, & quam parentes eorum tenuerūt pro fidē illius,
 non a quiescentes consilio Salomonis. Prou. 1. Audi, inquit, fili
 mi dil. iplūnam patris tui: & ne dimittas legem matris tuę. Qui
 illo modo decipiuntur, non attēdunt quod nihil prohibet eum
 qui habet manum sanam & os sanum, habere oculum infirmū.
 Si nihil prohibet illū qui abstinens est, & qui libetē dat elec-
 mosynas, habere oculum fidei corruptum. Sicut qui iam est in
 possessione rei, non de facili dimittit eam sibi auferri: sic nō de-
 bet homo de facili relinquere fidem in qua nutritus est. In tali
 casu qui cito credit, leuis est corde. Eccles. 19. Non debet homo
 moueri, si aliquos hēreticos videat vel abstinentes, vel miseri-
 cordes: cū multo plures inueniuntur tales qui sunt fidei catho-
 licę, vel si aliqui qui sunt fidei catholica, inueniātur mali. Mul-
 tum enim magnę malitię sunt inter hēreticos: sed occultāt eam
 qualiter possunt: nec mirum, cū etiam seiplos occultent.

*SECUNDÆ partis principalis de tribus virtuti-
 bus Theologicis, Tractatus III. De Spe.*

*De ordine dicendorum in isto tractatu. Et de prescriptio-
 nibus Spei. CAP. I.*

Os tractatum Fidei, agendū est de Spe, hoc modo.
 Primō, descriptiones Spei ponentur. Secundō, com-
 medationi eius, insisterur. Tertio, tangerur de his qui
 bus spes adiuuatur. Quarto, de his qua Spei aduersan-
 tur. Quinto, de rebus sperādis. Sexto, ad diuersitates Spei descē-
 demus. ¶ Spes sic describitur tertio libro Sētētiarū, à Magistro:
 spes, inquit, est certa expectatio futura beatitudinis, veniēs ex
 Dei gratia, & ex meritis precedentibus. ¶ Prima pars huius de-
 scriptionis haberi potest ex glossa Haymonis super illud Ro. 5.
 Probatio verō, spē. Spes, inquit, est certa expectatio glorię fu-
 turę. ¶ Et notandū quod spes quādoque sumitur pro re quam
 speramus: vt ad Tit. 2. Expectantes beatā spem. Quādoque ve-
 rō pro certitudine glorię futurę, vt Ro. 5. Probatio verō spem.
 § prima, Certitudinem glorię futurę. Quādoque pro virtu-